

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติด
ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
Community Involvement in Drug Prevention and Remediation
in Linfa Subdistrict, Yang Chum Noi District, Sisaket Province

คมกริช เครือวงศ์¹, จตุภัทร แก้วพวง², ทวีเกียรติ ชมชื่น³, เทียนชัย เขตวัน⁴,
ภูริภัทร พันธราช⁵, ประจวบ จันทรหมื่น⁶ และปรารณา มะลิไทย⁷

Received : 5 August 2025

Revised : 5 October 2025

Accepted : 9 October 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ปัญหายาเสพติด โดยสุ่มตัวอย่าง จำนวน 5,853 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างจากประชากรโดยไม่ยึดหลักความน่าจะเป็น จำนวน 368 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้สูตรของผู้วิจัยใช้วิธีการคำนวณจากสูตรของ Yamane (1937) ที่ระดับความเชื่อ 95 % กำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน ทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบ Pearson's Correlation Coefficient และทดสอบสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณด้วยสถิติ Multiple Regression Analysis

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในชุมชน ($\bar{X}$ = 4.04) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา ($\bar{X}$ = 3.88) และด้านผู้นำชุมชนและบทบาท ($\bar{X}$ = 3.80) เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในชุมชน (.709) ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา (.686) ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท (.645) ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่ (.749) ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน (.765) และด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในชุมชน (.882) พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการถดถอยพหุคูณเมื่อ

¹ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : nongcpx4444@gmail.com

² นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : stu6512866202@sskru.ac.th

³ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : thaweekiat200346@gmail.com

⁴ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : stu6512866204@sskru.ac.th

⁵ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : phanthrachphuriphathr@gmail.com

⁶ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Political Science at Sisaket Rajabhat University E-Mail : Prajuab21600@gmail.com

⁷ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Political Science at Sisaket Rajabhat University E-Mail : prathana.m08@gmail.com

ทำนายอิทธิพลของปัจจัย พบว่า ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน ($\beta = .202$) ด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน ($\beta = .127$) ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา ($\beta = .121$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอขามเฒ่า จังหวัดศรีสะเกษ โดยภาพรวมจากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ให้ความสำคัญต่อระดับความคิดเห็นในการบริหารจัดการตามหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของประชาชน, การป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติด

ABSTRACT

The objective of this research is to study the relationship and influence of various factors on public participation in the prevention and resolution of drug-related problems. The sample population consisted of 5,853 individuals. The researcher employed stratified random sampling to select a sample size of 368 participants, determined using Yamane's formula (1937) at a 95% confidence level with an acceptable margin of error of 0.05.

The statistical tools used for data analysis included: mean, percentage, standard deviation, and hypothesis testing. The study tested relationships using Pearson's Correlation Coefficient, and tested the influence of variables using Multiple Regression Analysis.

Research findings revealed that the factor of community relationships ($\bar{x} = 4.04$) was rated the highest, followed by the factor of organizing activities for prevention and problem-solving ($\bar{x} = 3.88$). When testing the correlations of the factors, it was found that community relationships (.709), organizing activities for prevention and problem-solving (.686), community leadership and roles (.645), strictness of law enforcement in the area (.749), cooperation between officials and the community (.765), and rehabilitation of drug addicts in the community (.882) all showed positive correlations that were statistically significant at the .05 level. A multiple regression analysis was also conducted to predict the influence of these factors. It was found that community relationships ($\beta = .202$), rehabilitation of drug addicts in the community ($\beta = .127$), and organizing activities for prevention and problem-solving ($\beta = .121$) had a statistically significant influence at the .05 level.

Study findings revealed that Lin Fa Subdistrict, Yang Chum Noi District, Sisaket Province, overall emphasized the importance of public opinion in the management process based on the principles of public participation in preventing and solving drug problems. Public

participation in the prevention and resolution of drug-related issues was found to be at a high level.

Key word : public participation, Prevention and solution of drug problems

บทนำ

สังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับภาครัฐมีแนวทางที่จะมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก่อให้เกิดปัญหาในชุมชนและสังคมตามมาอย่างมากมาย เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาความยากจน ปัญหาสภาพแวดล้อม ปัญหาเศรษฐกิจ ตลอดจนปัญหายาเสพติด (มูลนิธิชัยพัฒนา, ออนไลน์, 2567) ภาครัฐได้มีนโยบายและแนวทางต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น แต่ดูเหมือนว่าสิ่งที่ภาครัฐดำเนินการไม่ได้ทำให้ปัญหาลดลงกลับก่อให้เกิดปัญหาใหม่เพิ่มขึ้น เช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหาสังคมและปัญหาเศรษฐกิจซึ่งมีความเกี่ยวโยงกันเป็นพลวัต ปัญหายาเสพติดนับว่าเป็นปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน สร้างความเดือดร้อนต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ส่งผลต่อความมั่นคงและการพัฒนาประเทศ ปัจจุบันภาครัฐได้มีมาตรการต่างๆ ในการแก้ไขปัญหา ผู้ค้ายาเสพติด ผู้เสพยาเสพติด และสร้างสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่โดยกำหนดให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน

ด้วยสถานการณ์ปัญหายาเสพติดของประเทศในปัจจุบันจัดได้ว่าอยู่ในขั้นวิกฤต โดยสถานการณ์แพร่ระบาดของยาเสพติดได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็ว เพราะมีการผลิตยาเสพติดทั้งภายในประเทศและมีการลักลอบนำเข้ามาจากต่างประเทศมากมายหลายชนิด ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศการพัฒนาบุคลากรและคุณภาพชีวิตของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง (กฤษฎา นาคประสิทธิ์, 2557)

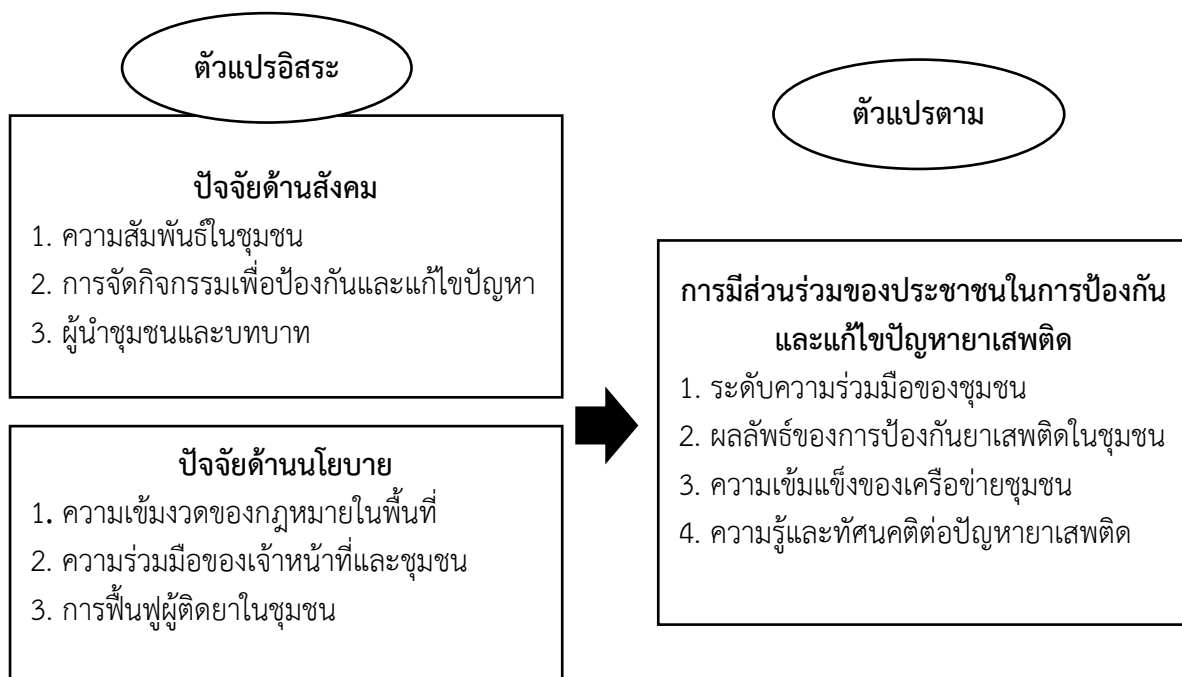
ในพื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอขามเฒ่า จังหวัดศรีสะเกษ มีปัญหายาเสพติดอย่างรุนแรงมีการแพร่ระบาดในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน นักเรียนเยาวชนทั่วไป ก่อให้เกิดการมั่วสุมยาเสพติดของเยาวชนเป็นปัญหาส่งผลกระทบต่อชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขการทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดชุมชน ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดชุมชนในพื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดชุมชนในพื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ
4. เพื่อเสนอแนะการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดชุมชน พื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ของตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยเป็นการสำรวจรวบรวมความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ เป็นหน่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้การดำเนินงานถูกต้องตามหลักวิชาการและมีประสิทธิภาพสูงสุดผู้ศึกษาจึงได้กำหนดรายละเอียดต่างๆ ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

หมู่บ้าน	ประชากร (ชาย)	ประชากร (หญิง)	ประชากร (คน)
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 1	211	217	428
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 2	143	167	310
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 3	154	146	300
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 4	174	162	336
บ้านดินด้า หมู่ที่ 5	296	253	549
บ้านผักขะ หมู่ที่ 6	151	132	283
บ้านเมืองทอง หมู่ที่ 7	280	299	579
บ้านผักขะ หมู่ที่ 8	197	181	378
บ้านดินด้า หมู่ที่ 9	319	318	637
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 10	299	304	603
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 11	173	161	334
บ้านผักขะ หมู่ที่ 12	262	252	514
บ้านผักขะ หมู่ที่ 13	173	136	309
บ้านลิ้นฟ้า หมู่ที่ 14	152	141	293
รวม	2,984	2,869	5,853

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย/เดือน และระยะเวลาปลูกยางพารา

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยกำหนดให้ผู้ตอบเลือกคำตอบเดียวเกี่ยวกับเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและการแก้ไขปัญหาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane (1973) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 %

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open ended-From)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 2 ตารางการวิเคราะห์ข้อมูลตามตัวแปรทั้ง 6 โมเดล

Model	ตัวแปร	R	R^2	Adjusted	Coefficients		t	Sig
				R^2	b	β		
1	ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา	.669 ^a	.448	.446	.535	.669	17.224	.000
2	ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา	.737 ^b	.543	.541	.388	.486	11.817	.000
	ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่				.263	.360	8.750	.000
3	ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา	.764 ^c	.584	.581	.317	.396	9.415	.000
	ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่				.201	.275	6.578	.000
	ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน				.195	.253	5.974	.000
4	ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา	.778 ^d	.605	.600	.298	.373	9.007	.000
	ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่				.179	.245	5.915	.000
	ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน				.176	.228	5.459	.000

Model	ตัวแปร	R	R^2	Adjusted	Coefficients		t	Sig
				R^2	b	β		
	ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน				.098	.373	9.007	.000
5	ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา	.786 ^e	.618	.613	.278	.348	8.411	.000
	ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่				.150	.205	4.865	.000
	ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน				.165	.213	5.172	.000
	ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน				.089	.144	4.016	.000
	ด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน				.097	.135	3.521	.000
6	ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา	.790 ^f	.624	.618	.262	.328	7.833	.000
	ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่				.148	.202	4.803	.000
	ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน				.155	.201	4.859	.000
	ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน				.084	.135	3.768	.000
	ด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน				.089	.125	3.254	.001
	ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท				.048	.091	2.495	.013

โดยทั้ง 6 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน (R^2) ได้ร้อยละ.624มีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานพยากรณ์ $S.E_{est} = .33909$

และสามารถเขียนสมการในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการรูปพยากรณ์คะแนนดิบ $Y = .869$ (ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา) + .263 (ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่) + .195 (ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน) + .098 (ด้านความ

ร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน) + .097 (ด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน) + .048 (ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท)

สมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้ $Z = .669$ (ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา) + .360 (ด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่) + .098 (ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน) + .195 (ด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน) + .135 (ด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน) + .091 (ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ดังนี้

2. ผลการศึกษาสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณการนำค่าน้ำหนักความสำคัญอำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัย ความสัมพันธ์ในชุมชน การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายา ผู้นำชุมชนและบทบาท ความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่ ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน การฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน ที่ส่งผลต่อการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	4.04	.709	มาก	1
ด้านจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายา	3.88	.686	มาก	2
ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท	3.80	1.042	มาก	3

จากตารางที่ 3 ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มากเป็นอันดับ 1 กล่าวคืออยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D.=.709) ด้านจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหายา อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D.=.686) และด้านผู้นำชุมชนและบทบาท อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.80 (S.D.=1.042)

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
ด้านความเข้มงวดกฎหมายในพื้นที่	3.76	.749	มาก	3
ด้านความร่วมมือเจ้าหน้าที่และชุมชน	3.77	.765	มาก	2
ด้านฟื้นฟูยาเสพติดในชุมชน	3.81	.882	มาก	1

จากตารางที่ 4 ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มากเป็นอันดับ 1 กล่าวคืออยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.81 (S.D.=.882) ด้านความร่วมมือเจ้าหน้าที่และชุมชน อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.76 (S.D.=.749) และด้านความเข้มงวดกฎหมายในพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.76 (S.D.=.749)

ตารางที่ 5 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
ระดับความร่วมมือของชุมชน	3.82	.845	มาก	3
ผลลัพธ์ของการป้องกันยาเสพติดในชุมชน	3.82	.705	มาก	4
ความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน	3.90	.661	มาก	2
ความรู้และทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด	4.08	.644	มาก	1

จากตารางที่ 5 ในด้านปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ กล่าวคืออยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.08 (S.D.=.644) ด้านความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D.=.661) ด้านระดับความร่วมมือของชุมชน อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.82 (S.D.=.845) และด้านผลลัพธ์ของการป้องกันยาเสพติดในชุมชน อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.82 (S.D.=.705)

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผล และการจัดอันดับ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน	4.04	.709	มาก	2
ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขหา	3.88	.686	มาก	4
ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท	3.80	1.042	มาก	7
ด้านความเข้มงวดกฎหมายในพื้นที่	3.76	.749	มาก	9
ด้านความร่วมมือเจ้าหน้าที่และชุมชน	3.77	.765	มาก	8
ด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน	3.71	.882	มาก	10
ด้านระดับความร่วมมือของชุมชน	3.82	.845	มาก	5
ด้านผลลัพธ์ของการป้องกันยาเสพติดในชุมชน	3.82	.705	มาก	6
ด้านความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน	3.90	.661	มาก	3
ด้านความรู้และทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด	4.08	.644	มาก	1
รวม	3.87	.522	มาก	

จากตารางที่ 4.19 ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 (S.D.= .522)อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยค่าเฉลี่ยอันดับ 1 คือ ด้านความรู้และทัศนคติต่อปัญหายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.08 (S.D.=.644) ด้านความสัมพันธ์ในชุมชน ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.04 (S.D.= .709) ด้านความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.90 (S.D.=.661) ด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.88 (S.D.=.686) ด้านระดับความร่วมมือ 3.82 (S.D.=.705) ด้านผลลัพธ์ของการป้องกันยาเสพติดในชุมชน 3.82 (S.D.=.705) ด้านผู้นำชุมชนและบทบาท 3.80 (S.D.=1.042) ด้านความร่วมมือเจ้าหน้าที่และชุมชน 3.77 (S.D.=.765) ด้านความเข้มงวดกฎหมายในพื้นที่ 3.76 (S.D.=.749) และด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดในชุมชน 3.71 (S.D.=.882)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ผู้ศึกษาจะขออภิปรายผลตามประเด็น ดังนี้

ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในชุมชน พบว่าความสัมพันธ์ในชุมชนมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กล่าวคือ ชุมชนที่มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น เช่น การช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ความเชื่อมั่นในกันและกัน การสื่อสารที่เปิดเผย และความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันต่อชุมชน มีแนวโน้มที่จะส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการป้องกันยาเสพติดมากขึ้นความสามัคคีของคนในชุมชน ช่วยสร้างเครือข่ายการเฝ้าระวังและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับยาเสพติดได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพการไว้วางใจกัน ทำให้ประชาชนกล้าแจ้งเบาะแสหรือร่วมมือกับหน่วยงานรัฐในการดำเนินการต่าง ๆ โดยไม่รู้สึกกลัวหรือถูกตีตราบทบาทของผู้นำชุมชนและเครือข่าย ยังมีอิทธิพลอย่างสูงในการกระตุ้น

และเชิญชวนให้สมาชิกชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาเสพติด วิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่างานวิจัยของ วรณภา กิรุงเรือง (2560) พบว่า ความสัมพันธ์ในชุมชนที่แน่นแฟ้นและบทบาทของผู้นำมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเฝ้าระวังและป้องกันปัญหาเสพติดอย่างชัดเจน โดยประชาชนมีความกล้าในการแจ้งเบาะแสเมื่อมีความเชื่อมั่นต่อเพื่อนบ้านและผู้นำชุมชน

ปัจจัยด้านการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ ยังมีบทบาทไม่เด่นชัดเท่าที่ควร ซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ประชาชนขาดความตระหนักหรือไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ การจัดกิจกรรมที่มีอยู่ยังคงเป็นไปในลักษณะเฉพาะกิจ ไม่ต่อเนื่อง และขาดการมีส่วนร่วมจากประชาชนในทุกกลุ่มวัย โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและแรงงานวัยทำงานที่เป็นกลุ่มเสี่ยงนอกจากนี้ กิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่มักเน้นด้านประชาสัมพันธ์หรือให้ความรู้เพียงในช่วงเวลาสั้น ๆ ขาดกระบวนการติดตามผลหรือประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรมได้อย่างชัดเจน อีกทั้ง การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาคีเครือข่ายในพื้นที่ เช่น โรงเรียน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือผู้นำชุมชน ยังไม่บูรณาการกันอย่างเข้มแข็ง ซึ่งส่งผลต่อความยั่งยืนของกิจกรรมปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากรบุคคล ซึ่งทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่องและหลากหลาย ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชนบางส่วนต่อปัญหาเสพติดยังไม่ชัดเจน ทำให้การมีส่วนร่วมในกิจกรรมยังอยู่ในระดับต่ำวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่างานวิจัยของนางลักขณ์ สุขใจ (2560) ชี้ว่า การขาดงบประมาณและบุคลากรเป็นข้อจำกัดหลักของการดำเนินงานป้องกันยาเสพติดในระดับตำบลและหมู่บ้าน

ปัจจัยด้านผู้นำชุมชนและบทบาท พบว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบลลิ้นฟ้า อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับบทบาทของผู้นำชุมชน โดยเฉพาะผู้นำท้องถิ่นและแกนนำชุมชนที่มีบทบาททั้งในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการปลูกฝังจิตสำนึกให้ประชาชนตระหนักถึงโทษและผลกระทบของยาเสพติด การนำเสนอแนวทางการแก้ไขที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นช่วยกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นและพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังบทบาทของผู้นำที่ชัดเจนและเข้มแข็งยังส่งผลต่อการรวมพลังของคนในชุมชน การจัดกิจกรรมรณรงค์และเวทีประชาคมต่าง ๆ สามารถสร้างความร่วมมือได้ทั้งในระดับครัวเรือนและกลุ่มองค์กรชุมชน นอกจากนี้ การที่ผู้นำชุมชนมีความใกล้ชิดกับประชาชน ทำให้สามารถเข้าถึงปัญหาได้ตรงจุด รับฟังความคิดเห็น และประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐหรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างใดก็ตาม ผลการวิจัยยังสะท้อนว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชนไม่สามารถพึ่งพาผู้นำเพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องจากประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งเยาวชน ผู้ปกครอง และผู้สูงอายุ รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรจากหน่วยงานภายนอก จึงจะทำให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบลลิ้นฟ้ามีความยั่งยืน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกาญจนาวัฒน์ & อนันต์ (2018) พบว่าการที่ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถสื่อสารกับประชาชนได้ดี ส่งผลให้การรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในชุมชนมีอัตราการเข้าร่วมสูง

ปัจจัยด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่ พบว่าปัจจัยด้านความเข้มงวดของกฎหมายในพื้นที่มีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ โดยกฎหมายและมาตรการของเจ้าหน้าที่ตำรวจรวมทั้งคณะกรรมการหมู่บ้าน มีส่วนช่วยสร้างแรงกดดันทางสังคมที่ทำให้ชุมชนตระหนักถึงโทษของยาเสพติดและป้องกันการแพร่ระบาดได้ในระดับหนึ่ง ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ทำให้ผู้ที่มิมีแนวโน้มเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเกิดความหวาดกลัวต่อการถูกลงโทษ และลดโอกาสในการแพร่กระจายของปัญหาอย่างใดก็ตาม การพึ่งพากฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้การแก้ไขปัญหายั่งยืน

เนื่องจากบางครั้งความเข้มงวดอาจสร้างความรู้สึกกดดันหรือระแวงในชุมชน ส่งผลให้ผู้กระทำผิดหลบเลี่ยงมากกว่าจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจริง อีกทั้งยังพบว่า การบังคับใช้กฎหมายจะได้ผลดียิ่งขึ้นเมื่อผสานกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การจัดเวรยาม การสอดส่องดูแลกันเองในหมู่บ้าน การให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ รวมถึงการจัดกิจกรรมรณรงค์ด้านความรู้และการสร้างค่านิยมต้านยาเสพติด ดังนั้น การมีส่วนร่วมของประชาชนควบคู่กับความเข้มงวดของกฎหมายถือเป็นกลไกสำคัญที่เสริมซึ่งกันและกัน กฎหมายทำหน้าที่เป็นมาตรการเชิงควบคุม ขณะที่การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นมาตรการเชิงป้องกันและเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน การผสมผสานทั้งสองด้านจึงทำให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดในตำบลลิ้นฟ้ามีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีโอกาสยั่งยืนในระยะยาว ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชนพบว่า การป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชนมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อประชาชนมีส่วนร่วม โดยเฉพาะกิจกรรมสอดส่อง ดูแล และให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่

ปัจจัยด้านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่และชุมชน พบว่าปัจจัยด้านความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่กับชุมชนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน โดยประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้น ทั้งในด้านการรณรงค์ การให้ความรู้ และการสอดส่องดูแลปัญหาภายในพื้นที่ การทำงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่กับประชาชนทำให้เกิดความเชื่อมั่นและความไว้วางใจซึ่งกันและกัน ประชาชนรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญห ไม่ได้เป็นเพียงผู้รับคำสั่งจากภาครัฐเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดบางประการ เช่น การมีส่วนร่วมที่ยังไม่ทั่วถึงในทุกกลุ่มอายุหรือกลุ่มอาชีพ รวมถึงทรัพยากรด้านงบประมาณและบุคลากรที่ยังมีข้อจำกัด ทำให้การดำเนินกิจกรรมบางส่วนไม่ต่อเนื่องตามที่ควรจะเป็น นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของประชาชนในการเฝ้าระวังและป้องกันยาเสพติดยังต้องได้รับการพัฒนาเพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้มากขึ้น ทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรกับชุมชนทฤษฎีนี้เน้นบทบาทของความร่วมมือและความไว้วางใจระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและชุมชน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินงาน

ปัจจัยด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชน ปัจจัยด้านการฟื้นฟูผู้ติดยาในชุมชนมีบทบาทอย่างมากต่อความต่อเนื่องและความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหประชาชนในชุมชนให้มีความสำคัญกับการช่วยเหลือผู้ที่ผ่านกระบวนการบำบัดฟื้นฟู เพื่อให้สามารถกลับมาใช้ชีวิตตามปกติและไม่หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ความร่วมมือในลักษณะนี้เกิดจากการรวมพลังของครอบครัว ผู้นำชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โรงเรียน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีบทบาทในการติดตาม ให้กำลังใจ และสร้างโอกาสทางอาชีพแก่ผู้ที่ผ่านการบำบัดยังพบข้อจำกัดบางประการ เช่น การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และการมีทัศนคติด้านลบของบางส่วนในสังคมที่ยังไม่เปิดโอกาสให้ผู้ผ่านการบำบัดได้กลับเข้าสู่สังคมอย่างเต็มที่ ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้การฟื้นฟูในชุมชนยังไม่บรรลุผลอย่างสมบูรณ์ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทฤษฎีการฟื้นฟูแนวคิดหลักการฟื้นฟูจากปัญหาสุขภาพจิตหรือการติดยาไม่ใช่แค่การเลิกยา แต่เป็นกระบวนการที่รวมถึงการสร้างคุณภาพชีวิต การมีบทบาทในสังคม และการเสริมสร้างความมั่นใจในตัวเอง

ปัจจัยด้านระดับความร่วมมือของชุมชน พบว่า ความคิดเห็นเป็นการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเท็จจริงความต้องการและความคิดเห็นประกอบการตัดสินใจ ดังนั้นประชาชนมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความร่วมมือต่อการตัดสินใจเป็นหน่วยงานภาครัฐ หากชุมชนเข้มแข็ง มีส่วนร่วม และได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัญหายาเสพติดก็จะลดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทฤษฎีชุมชนเข้มแข็งชุมชนเข้มแข็งคือชุมชนที่สมาชิกมีความร่วมมือสูง มีความรับผิดชอบร่วม และมีเครือข่ายสนับสนุนเมื่อชุมชนเข้มแข็งและมีการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด สามารถลดลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปัจจัยด้านผลลัพธ์ของการป้องกันยาเสพติดในชุมชน พบว่า การป้องกันยาเสพติดในชุมชนเป็นแนวทางสำคัญในการลดปัญหาเสพติดและผลกระทบทางสังคม ซึ่งผลลัพธ์ของมาตรการป้องกันสามารถอธิบายได้ในหลายแง่มุม ดังนี้ ลดอัตราการใช้ยาเสพติด การให้ความรู้ สร้างความตระหนัก และกิจกรรมเชิงป้องกัน แม้ว่าการป้องกันจะได้ผลดี แต่ผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอาจถูกสังคมกีดกัน ทำให้พวกเขาไม่ได้รับโอกาสในการกลับเข้าสู่สังคมอย่างสมบูรณ์

ปัจจัยด้านความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชนพบว่า ความสามารถของกลุ่มคนในชุมชนที่รวมตัวกันเพื่อสร้างพลังร่วมกันในการแก้ไขปัญหา พัฒนา และปกป้องผลประโยชน์ของชุมชนตนเอง สนับสนุนให้สมาชิกมีบทบาทในการบริหารงานของเครือข่าย พัฒนากิจกรรมที่สร้างรายได้ เช่น กองทุนชุมชน หรือธุรกิจเพื่อสังคม เพื่อให้เครือข่ายสามารถพึ่งพาตนเองได้ เครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน การสร้างความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของสมาชิก และการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้เครือข่ายสามารถเผชิญกับปัญหาและพัฒนาไปสู่ความเข้มแข็งได้ในระยะยาว ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทฤษฎีเครือข่ายสังคมแนวคิดหลัก การเชื่อมโยงระหว่างสมาชิกในชุมชนสามารถสร้างทรัพยากร ข้อมูล และการสนับสนุนทางสังคม (social capital) ซึ่งช่วยให้ชุมชนสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาได้

ปัจจัยด้านความรู้และทัศนคติต่อปัญหาเสพติดมักจะมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ระดับความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับยาเสพติด และทัศนคติที่พวกเขามีต่อปัญหานี้ซึ่งสามารถแบ่ง

การอธิบายออกเป็นหลายด้าน ระดับความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากผลการวิจัยหลายพบว่าความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดในกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันไปตามอายุ การศึกษา และประสบการณ์ส่วนตัว ตัวอย่างเช่น: เยาวชนและนักเรียน มักมีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดจากสื่อและการศึกษาในโรงเรียน แต่บางครั้งอาจมีข้อมูลที่ผิดหรือไม่ถูกต้อง หรือขาดความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวของยาเสพติด ประชาชนทั่วไป อาจมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด แต่ขาดความเข้าใจในเชิงลึกเกี่ยวกับกลไกของสารเสพติดและผลกระทบต่อสมองและร่างกายผู้ที่เคยใช้ยาเสพติด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory – Bandura) ทฤษฎีนี้ระบุว่าพฤติกรรมของบุคคลถูกเรียนรู้ผ่านการสังเกตและเลียนแบบผู้อื่น รวมถึงสิ่งแวดล้อมรอบตัว การรับรู้และทัศนคติต่อยาเสพติดของเยาวชนมักได้รับอิทธิพลจากเพื่อน ครอบครัว และสื่อ หากกลุ่มตัวอย่างเห็นพฤติกรรมเสพยาเป็นเรื่องปกติ พวกเขาอาจมีแนวโน้มที่จะมีทัศนคติที่ยอมรับการเสพยา

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ ตำบลลิ้นฟ้า อำเภอ ยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. เชิงวิชาการการวิจัยชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ทำให้เกิดข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมและทัศนคติของประชาชนต่อมาตรการต่าง ๆ ของภาครัฐและองค์กรชุมชนผลการศึกษาสามารถนำไปพัฒนาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการปัญหาเสพติดในระดับตำบล โดยเฉพาะการบูรณาการระหว่างชุมชน หน่วยงานราชการ และเครือข่ายอาสาสมัคร

2. เชิงระเบียบวิธีวิจัยการใช้เครื่องมือสำรวจและสัมภาษณ์เชิงลึกสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับลักษณะชุมชนและกลุ่มเป้าหมาย เช่น การจัดทำแบบสอบถามที่เข้ากับระดับการรับรู้และภาษาที่ใช้ในชุมชน

การวิเคราะห์ข้อมูลควรใช้เทคนิคสมท้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ภาพรวมที่ครบถ้วนและสามารถเปรียบเทียบแนวโน้มการมีส่วนร่วมในแต่ละกลุ่มประชากรได้

3. เชิงการนำไปใช้จริงข้อมูลและผลการศึกษาศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการออกแบบโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่ตอบสนองต่อความต้องการและบริบทของชุมชนการฝึกอบรมและสร้างเครือข่ายอาสาสมัครสามารถปรับปรุงแนวทางการสื่อสารและกิจกรรมให้เข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจของหน่วยงานท้องถิ่นและการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา นาคประสิทธิ์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรสาขารัฐประศาสนศาสตร์และการบริหารงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยรังสิต
- กานต์ ล้วนแก้ว และคณะ. (2552). รายงานการวิจัยการมีส่วนร่วมของสมาชิกในการป้องกันยาเสพติดในชุมชน : กรณีศึกษาในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โกวิท พวงงาม. (2553). ธรรมชาติของท้องถิ่นว่าด้วยการมีส่วนร่วมและความโปร่งใส. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- โกวิท พวงงาม. (2545). การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน. รายงานการประชุมสมาคมวิจัยเชิงคุณภาพ ประจำปี 2543. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- คะนิงนิต ศรีบัวเอี่ยม. (2545). การเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันบริหารศาสตร์.
- จิ่ง เนินหนู. (2538). การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในองค์กร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จันทร์ ชุ่มเมืองปัก. (2550). การสร้างจิตสำนึกในชุมชน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- จินตนา สุขจรรย์. (2549). การมีส่วนร่วมการศึกษาและการพัฒนาชุมชน. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิราภรณ์ ศรีคำ. (2547). การมีส่วนร่วมวิทยานิพนธ์การบริหารการศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชาญศิลป์ วาสนุมา. (2546). การมีส่วนร่วมการป้องกันปัญหายาเสพติดในชุมชน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- มูลนิธิชัยพัฒนา. (2567). แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก : [http://www.chaipat.or.th/\[2024 December 24\]](http://www.chaipat.or.th/[2024 December 24]).
- Arnstein, S. R. (1969). A ladder of citizen participation. Canada : McGill-Queen's University Press.
- Berkley, G. E. (1975). The craft of public administration. Open University Press, Buckingham

Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1981). Rural development participation. Armonk, New York :
M.E. Sharpe.

Huntington, S. & Nelson, S. (1975). Principles and methods of community management.
New York: Ashgate